بررسی چالش‌های جامعه پزشکی
در گفت‌وگوی «جوان» با دکتر محمد رئیس‌زاده، رئیس کل نظام پزشکی کشور

عرضه‌گرفتن مالیات ندارید پزشکان را تخریب نکنید!

همه فرار مالیاتی دارند، خب پزشک هم دارد
نماینده مجلس فرق تعرفه و دستمزد پزشک را نمی‌داند!

حسن فرامرزی

گفت‌وگوی ما با دکتر محمد رئیس‌زاده از یک گلایه آغاز شد. وی به عنوان رئیس کل نظام پزشکی کشور از تیتری که در روزنامه منتشر شده بود، شکوه کرد، اما در ادامه به نقاط دیگری پرداختیم، از جمله امیدها و نگرانی‌هایی که در رابطه با جامعه پزشکی کشور وجود دارد و تجلی آشکار آن به‌زعم رئیس سازمان نظام پزشکی در دستیابی ایران به خودکفایی در ارائه خدمات پزشکی و از سویی پدیده نگران‌کننده مهاجرت‌های شغلی پزشکان است که به دو صورت مهاجرت از شغل پزشکی یا ورود به رشته‌های غیرضروری در داخل و مهاجرت‌های شغلی به خارج از کشور اتفاق می‌افتد. ظرفیت بالای سیستم درمانی و پزشکی ایران در جذب بیماران خارجی و تمرکز اندک چهار وزارتخانه مسئول در این زمینه، بخش دیگر فضای مصاحبه با این مسئول است.

> رسانه‌ها می‌نویسند. جامعه پزشکی زیرمیزی بگیر است. جامعه پزشکی فرار مالیاتی دارد، جامعه پزشکی بداخلاق است. جامعه پزشکی بساز بفروشند. جامعه پزشکی متمول و متلون هستند. این تصویر واقعی جامعه پزشکی نیست. تصویر واقعی جامعه پزشکی این است که فناوری را وارد حوزه پزشکی کرده است. رشد بالای علمی داشته، خدمت انجام داده، خودکفا و باعث آبرو و عزت کشور شده، طول عمر مردم را از ۵۰سال به ۷۵سال رسانده و به مقدار بسیار زیادی برای کشور صرفه‌جویی ارزی کرده است

عکس: حمیدرضا نکونام/جوان

آقای دکتر چرا از روزنامه گلایه داشتید؟

به خاطر تیتری که زده بودید. عموم‌تر این پزشکان خردکار که جمع کردن این کار خیلی پیچیده است. کسی پرسیده چرا سرم در کشور کم است. مسئولی خواسته است فراکنجی کند. گفته به خاطر اینکه پزشکان زیاد تجویز می‌کنند. صدا و سیما هم از من سؤال کرد، گفتم آماری در این زمینه وجود ندارد که این ادعا را ثابت کند. این تهمت است. شما می‌گویید چون پزشکان می‌خواهند پول بیشتری بگیرند، سرم تجویز می‌کنند. خب این ادعا را با مدرک، سند و آمار اثبات کنید. چقدر سرم تولید کرده‌اید، چقدر کمبود داریم و آیا تجویز ۱۰۰هزار پزشک آن کمبود را جوابگو می‌کند؟ حالا در آن طرف قضیه یک رفد دیگر هم گفته پزشکان، کارتخوان‌های غیرمرتبط دارند. آن فرد گفته رفتیم در مطبی و دیدیم که پزشکی از کارتخوان مؤسسه کشاورزی استفاده می‌کند. خب خیلی ذهن ذهن درگیری می‌خواهد که حرف آن آقای مسئول را با حرف این فرد جمع کند و بگوید سرم‌نویسی پزشکان خردکار، نفع این تیتر چیست؟ جز تخریب جامعه پزشکی چه دستاوردی دارد؟ آیا با این تیتر کسی که سرم‌نویسی می‌کند خودش را اصلاح می‌کند؟ کسی که کارتخوان مؤسسه کشاورزی گذاشته و ۱۰هزار نفر رفد هم در این ۳۰۰هزار عضو جامعه پزشکی کهویستی چنین رویه‌هایی دارند، خوبه دیگری در پیش می‌گیرند؟ شما یک جامعه ۳۵۰هزار نفری را با ۱۰۰هزار نفر تحقیر می‌کنید. به بینید نیت تیتر برای کجا بود.

بینید نیت تیترزنی یکی از دشوارترین هنرهای روزنامه‌نگاری است و طبیعتا بخشی از داستان، سلیقه‌ای است اما روزنامه‌نگار می‌خواهد از تیتر مشاهده بدهد و طبیعتا نباید انتظار داشته باشیم صدای هشدار گوش‌نواز و آرامبخش باشد. با این حال من از شما می‌پرسم از نگاه شما رسانه باید چاپلوسی باشد یا تعامل کند؟ به هر حال بخشی از وظایف رسانه این است که اگر مسئله‌ای روی می‌دهد، آن موضوع را واکاوی کند. حتی اگر آن مسئله به گروه نخبه و فرهیخته برگردد.

چوب مشاف است. رسانه باید علت‌ها را بررسی کند، نه اینکه معلول‌ها را جای علت معرفی کند. شما می‌گویید یک عده در جامعه پزشکی تخلف می‌کنند، در جامعه پزشکی یک عده کارتخوان ندارند. قبول! در جامعه پزشکی یک عده زیرمیزی می‌گیرند. قبول! اولا این تخلفات در جامعه قشرها وجود دارد. شما چقدر تا به حال روی تخلفات و کلا مرکز کرده‌اید؟ چقدر روبه آن آرایشگری را که از شما می‌خواهد کارت به کارت کنید، تیتر کرده‌اید؟ این طلاقوشی که شما را می‌برد پای عابربانک و می‌گوید کارت به کارت کن، مگر کسی در کشور می‌شناسید که در گیر این قضیه نشده باشد. چقدر تا به حال در این باره تیتر زده‌اید؟ هیچ!

اینکه شما با چنین اطمینانی درباره روزنامه سخن می‌گویید جالب است، چون یکی از مأموریت‌های جامعه اجتماعی روزنامه‌ها این است که به طور مرتب کارکردهای اصناف و نهادهای اجتماعی را به بیرون کشیده، و گونه اسم صفحه اجتماعی را صفحه پزشکان می‌گذاشتیم.

مگر شما نوشته‌اید از بیشتر از یک‌درصد خدمات خانگی مالیات بگیرید؟ مالیات یکی از آن خانه‌ها معادل زندگی یک پزشک است. چقدر در این باره تیتر زده‌اید؟

دست کم در این چهارپنج سال بارها و بارها در این باره گزارش، گفت‌وگو و خبر کار شده است.

این تمرکزی که شما روی جامعه پزشکی دارید غیرعادی است.

یعنی تعمدی در این باره وجود دارد؟

صددرصد.

چرا؟

به خاطر اینکه عقده‌ها را بررسی نمی‌کنید. نگاه کنید ببینید علت اینکه بعضی از اعضای جامعه پزشکان زیرمیزی می‌گیرند چیست. من حاکمیت باید مدیریت و حاکمیت حرفه‌ای اعمال کنم چرا عضو من مجبور شده زیرمیزی بگیرد. خب اینجا را بپرسید کنید.

شما گویید علت زیرمیزی چیست؟

اجرائشان قانون. توجه می‌کنید؟ سیاست‌های ابلاغی مقام معظم رهبری خیلی شفاف در ۴ بند مطرح شده است. شما به عنوان رسانه بروید به دولت، مجلس، سازمان بازرسی کل کشور و نهادهای مسئول بگویید چرا این قوانین اجرا نشده است.

من استدلال شما را می‌پذیرم اما این استدلال شما دربرداره همه قشرها صادق است، نه فقط درباره جامعه پزشکان. الان تورم ۵۰ تا ۶۰درصد است، قانون به این قیمت جرائم سیر نشان نمی‌دهد و حقوق کارگران متناسب با این تورم افزایش یابد اما حقوق کارگران، بیستانداری درصد رشد داشته‌اند.

بینش پدرش شما اشکال دارد. من اصلا کم حقوق را نمی‌دارد. شفاف می‌گویم الان قانون سیاست‌های ابلاغی اجرا شود. مگر در ۱۱بند از قانون آمده که حقوق پزشکان افزایش یابد؟ اینکه خبرنگاران یک پیش‌فرض ذهنی دارند که پزشکان ذیل افزایش حقوق خود بیشتر از کارگر و کارمند هستند. من آمار می‌دهم. میانگین رشد دستمزد جامعه پزشکی به نسبت رشد دستمزد کارگری در ۲۰سال اخیر را بررسی کنید. یک پزشک عمومی در ذهن رسانه‌ها و مسئولان وجود دارد که جامعه پزشکی نگاه جداافتاده‌ای و می‌خواهند درصد رشد حقوق خود را از کارمند و کارگر بالاتر ببرند و بر همین اساس مرتب جامعه پزشکی را می‌کوبند.

آیا گفته شما یک پیش‌فرض نیست؟

ببینید رشد تورم عمومی کشور در ۱۲سال گذشته به طور میانگین ۲۸درصد بوده، در حالی که رشد تعرفه‌های سالانه خدمات پزشکی ۱۵درصد است، متوسط رشد تعرفه‌های ویزیت ۱۲درصد و رشد حقوق کارگری ۲۴درصد رشد را تجربه کرده است. ما وقتی درباره تعرفه سخن می‌گوییم برخی خیال می‌کنند که منبع معنای حقوق پزشکان است. تعرفه یک پارامتر گلوبال است. هتلینگ دارد، سرمایه‌داری دارد، تعرفه نیروی انسانی دارد، ویزیت دارد، جزء حرفه‌ای دارد. کمترین بخش در این عدد گلوبال دستمزد پزشک است اما متأسفانه مسئول ما متوجه این موضوع نشده و می‌گوید پزشک من حقوقم تعرفه‌مان از ۱۰۰هزار بالا بیرنه، در حالی که حقوق کارگر ۱درصد بالا رفته است. خب مسئول باید مرتب توجه این طرایف باشد که تعرفه، دستمزد نیست؟ جزء حرفه‌ای، دستمزد است. ما هم قبول داریم که اگر حقوق کارگر ۳۲درصد رشد داشته است، توجه کنید از پزشکان مراکز خدمات درمانی مالیات ۱۰درصدی هم کسر می‌شود. من می‌گویم خیلی از این نارضایتی‌هایی که مردم گلایه‌مندند، من می‌گویم چرا گلایه هم گلامند است و حق گلامند است. مسئول هم همین طور، به اعتبار آن اشتغالی هامن جامعه پزشکی نیستم. عقده‌ها من مسئولی است که قانون را اجرا نکرده. همان مسئولی است که نظارتی بر اجرای قانون نداشته است. می‌گویند فرار مالیاتی وجود دارد. قبول! اما در همه قشرها هم وجود دارد. در جامعه پزشکی هم وجود دارد. این پزشک و عضو نظام پزشکی ما مگر از کشور فرار کرده است؟ خب تو سامانه هایت را درست کن و مالیات را بگیر. عرضه و توان و ساختار و اختیارات را ندارى، چرا می‌آیی ساختار نظام پزشکی را تخریب می‌کنی؟ اعضای جامعه پزشکی با بر بیمارستان‌های دولتی مشغولند یا در اگرل‌ها یا در کلینیک‌ها و بیمارستان‌های خصوصی. مالیات این پزشکان ابتدا به ساکی ۱۰درصد از حقوق‌شان - کسر می‌شود. یک عده از پزشکان هم فقط مطب دارند و کاری دیگر را نمی‌کنند. مثلا متخصص داخلی مطب دارد و استخدام جایی نیست. این پزشک ما هم کارتخوان دارد. حالا آن پزشکی که می‌تواند فرار مالیاتی کند، کسی است که استخدام دولت یا اگرل‌های نظامی یا غیردولتی نیست. عمر در مطب است و کارتخوان ندارد.

> پزشکی و درمان، حوزه‌ای بود که حضرت امام درباره‌اش فرمودند من احساس می‌کردم برای یک عمل آپاندیس از خارج طبیب می‌آوردند. امروز پزشکی جزو معدود حوزه‌هایی است که ما می‌توانیم با افتخار محصولات و توانمندی‌های‌مان را به دنیا عرضه کنیم. در حوزه دفاعی هم پهپاد و موشک ما قابل عرضه است اما در بقیه حوزه‌ها با اینکه کارهای زیادی انجام شده ولی ما به آن حد از توانمندی، رشد و خودکفایی نرسیده‌ایم

این تعداد شامل چه بخشی از جامعه پزشکی می‌شود؟

عدد خیلی کمی است. تعدادی از پزشکان ممکن است فرار مالیاتی داشته باشند اما شما جمعه رسانه‌ای علیه پزشکان به راه می‌اندازید و کوشتشاک است.

در واقع شما می‌گویید رسانه، جزء را به کل تعمیم می‌دهد.

صددرصد. راهکار هم این است که رسانه، علت واقعی را پیدا کند.

وحتی نماینده مجلس هم فهم درستی از مسئله ندارد.

به بعضی‌شان ندارند. نماینده مجلس در شورای علنی بیمه حرف می‌زند، در حالی که فکر می‌کند تعرفه همان دستمزد پزشک است. من به او چه بگویم.

به عنوان سازمان نظام پزشکی، چقدر با دستگاه‌ها و رسانه‌ها تعامل می‌کنید که این موضوعات روشن شود.

بسیار زیاد. در این ۳ماه که از مسئولیتم می‌گذرد، صد کنید و ببینید با چند رسانه مصاحبه کرده‌ام یا جهان‌ها هستیم، جاجرم، فرهیختگان، فارس، مهر و تسنیم مصاحبه حضوری داشته‌ام. دست کم سه‌چهار روزنامه ایستاده‌اند. در دفاتر افزون بر ۱۰روزنامه و سایت رسمی کشور حضور یافته و مصاحبه مفصل کرده‌ام. در تلویزیون دو جلسه در برنامه «صف اول» شرکت کرده‌ام. معاونان من در چندین برنامه دیگر حضور یافته‌اند. ما از حداکثر توان خود برای تعامل با رسانه‌ها و مسئولان استفاده کرده‌ایم و کسی نمی‌تواند ادعایی در این زمینه به ما وارد کند. بماند بدار مگر با مسئولان، وزنای قوا، نمایندگان مجلس، وزارت بهداشت، کمیسیون بهداشت، سازمان بازرسی کل کشور، شورای عالی انقلاب فرهنگی، علما، مراجع و سخنرانی‌ها در انجمن‌ها و گنگره‌ها. در این ۳ماه بالای ۶۰۰ جلسه تعاملی برگزار کرده‌ام، ولی وقتی روزنامه جوان چنین تیترهایی می‌زند، تمام زحمات من را بر باد می‌دهد.

آقای دکتر! تصور نمی‌کنم زحمات شما یا یک تیتر به باد برود. از طرفی شما پزشک هستید و الان هم خیلی به حرارت و خشم صحبت می‌کنید.

به خاطر اینکه درد دارم. این خشم من نشان از دغدغه و درد می‌دهد. اگر دغدغه‌ای نداشتم اینجا نبودم.

اجازه دهید فضای صحبت را جای دیگری ببریم که احتمالا آنجا همدلی بیشتری داریم. اگر بخواهید گزارشی از خانواده پزشکی کشور ارائه کنید از فرصت‌ها، تنگناها، امیدها و بحران‌های که وجود دارد و از سامانه برجسته آن گزارش بگو خواهد بود؟

اول اینکه جامعه پزشکی کشور ما سربلند و سرافراز است. جزو معدود حوزه‌هایی است که نظام جمهوری اسلامی در آنجا به خودکفایی مطلق رسیده است. فقط حوزه دفاعی یا حوزه پزشکی برابری می‌کند. یعنی شما در این دو حوزه به خودکفایی مطلق رسیده‌اید و نیازی به خارج ندارید. شما برای هیچ درمانی نیاز به اعزام بیمار به خارج ندارید. در زمینه واقعی و بنه در ذهن، هیچ فرد متمول ایرانی در مخیله‌اش نمی‌گنجد که اگر من خارج از کشور بروم خیلی خوب، پاسم من بهتر انجام می‌شود. ممکن است در دسترسی، نوبت‌دهی و نظایر آن مشکل داشته باشیم اما مسئله‌ای در توانمندی و اعتماد به آن توانمندی در کشور وجود ندارد. کسی امروز نمی‌گوید اگر من بروم اروپا و عمل قلب بیا انجام دهی، کیفیت جراحی بهتری نسبت به ایران تجربه خواهم کرد. البته عکس این معادله صادق است، یعنی کافی آز اروپا بلند می‌شود و اینجا می‌آیند. ایرانی مقیم آز کانادا بلند می‌شود و می‌آید اینجا عمل جراحی می‌کند و همچنین از کشورهای منطقه. دوم، یک زمانی بود که ما چندهزار پزشک خارج در کشور داشتیم، در حالی که الان نه تنها پزشک خارج نداریم بلکه پزشک وارد داریم. ما از حداکثر توان خود برای تعامل با رسانه‌ها و مسئولان استفاده کرده‌ایم و کسی نمی‌تواند ادعایی در این زمینه به ما وارد کند. بماند بدار مگر با مسئولان، وزنای قوا، نمایندگان مجلس، وزارت بهداشت، کمیسیون بهداشت، سازمان بازرسی کل کشور، شورای عالی انقلاب فرهنگی، علما، مراجع و سخنرانی‌ها در انجمن‌ها و کنگره‌ها. در این ۳ماه بالای ۶۰۰ جلسه تعاملی برگزار کرده‌ام، ولی وقتی روزنامه جوان چنین تیترهایی می‌زند، تمام زحمات من را بر باد می‌دهد.

آقای دکتر! تصور نمی‌کنم زحمات شما یا یک تیتر به باد برود. از طرفی شما پزشک هستید و الان هم خیلی با حرارت و خشم صحبت می‌کنید.

به خاطر اینکه درد دارم. این خشم من نشان از دغدغه و درد می‌دهد. اگر دغدغه‌ای نداشتم اینجا نبودم.

اجازه دهید فضای صحبت را جای دیگری ببریم که احتمالا آنجا همدلی بیشتری داریم. اگر بخواهید گزارشی از خانواده پزشکی کشور ارائه کنید از فرصت‌ها، تنگناها، امیدها و بحران‌های که وجود دارد و از سامانه برجسته آن گزارش بگو خواهد بود؟

اول اینکه جامعه پزشکی کشور ما سربلند و سرافراز است. جزو معدود حوزه‌هایی است که نظام جمهوری اسلامی در آنجا به خودکفایی مطلق رسیده است. فقط حوزه دفاعی یا حوزه پزشکی برابری می‌کند. یعنی شما در این دو حوزه به خودکفایی مطلق رسیده‌اید و نیازی به خارج ندارید. شما برای هیچ درمانی نیاز به اعزام بیمار به خارج ندارید. در زمینه واقعی و بنه در ذهن، هیچ فرد متمول ایرانی در مخیله‌اش نمی‌گنجد که اگر من خارج از کشور بروم خیلی خوب، پاسم من بهتر انجام می‌شود. ممکن است در دسترسی، نوبت‌دهی و نظایر آن مشکل داشته باشیم اما مسئله‌ای در توانمندی و اعتماد به آن توانمندی در کشور وجود ندارد. کسی امروز

> گردشگری سلامت بین چهار وزارتخانه بهداشت، امور خارجه، سمت و گردشگری می‌چرخد. این دستگاه‌ها هم شورای راهبردی و دبیرخانه دارند و هر از گاهی جلساتی تشکیل می‌دهند اما تصمیمات آنها تشریفاتی است. این وسط شرکت‌ها و بنگاه‌هایی هم بدون نظارت کار می‌کنند، البته این شرکت‌ها حساب می‌آیند اما فعالیت آنها باید زیر نظر و نظارت دستگاه‌های متولی باشد

که اروپایی‌ها و امریکایی‌ها می‌توانند از توان رسانه‌های خود در جهت منافع ملی و تولید همگرایی اجتماعی و ارائه تصویر بهتر از صنوف استفاده کنند، ما در این زمینه ضعف داریم، البته نمی‌توان همه کاسه کوزه‌ها را سر رسانه شکست، چون رسانه هم بخشی از این داستان است. منظور من این است که سازمان نظام پزشکی بتواند از ظرفیت‌های خود برای تولید محتوا در جهت همگرایی با جامعه پزشکی استفاده کند، مثل همان که یادداشت کردید نور رسانه‌ای.

چشم، همین! آقای دکتر ملک حسینی پدر پیوند کبد ایران، جزو افتخارات ایران است. ایشان در کنگره جامعه جراحان سخنرانی‌ای کرده است. کاش تمام مردم ایران، ۱۰دقیقه اول سخنرانی ایشان را می‌شنیدند. حالا توصیه می‌کنم این سخنرانی را گوش دهید. در سایت سازمان نظام پزشکی هم موجود است. آدمی که از روستاهای گچساران و بلوچ بلند شده و الان جزو نام‌آوران پیوند کبد در دنیاست. خب من تأسف می‌خورم چرا ما این گنجینه‌ها را نادیده می‌گیریم.

در حال حاضر نگرانی‌هایی درباره جامعه پزشکی دارید؟

چند نگرانی عمده دارم. یکی نبود درک متقابل عمیق بین جامعه پزشکی و مسئولان کشور. تصور مسئولان کشور از جامعه پزشکی و مشکلات آن با واقعیت‌های جامعه امروز همخوانی ندارد. دوم، اجرانشدن قانون و اسناد بالادستی در حوزه سلامت کشور. سوم، ربط دادن مشکلات ناشی از اجرانشدن قانون به افراد جامعه پزشکی. شما به عنوان رسانه، چالش‌ها را به متولیان جامعه پزشکی ارجاع دهید که تقصیر وزارت بهداشت بوده، تقصیر نظام پزشکی است اما چرا عضو جامعه پزشکی که سرمایه این کشور است و عمدتاً خطایی هم دقیق نگاه کنند، وجه‌المعامله قرار می‌گیرد. همین مسئولان مرتکب نشده، وجه‌المعامله قرار می‌گیرد. همین مسئولان دقیق نگاه کنند، می‌بینند ضوابط مالی و نظام بیمه‌ای را طوری درست کرده‌اند که پزشکان در آن مسیر می‌روند. خب من حاکمیت باید بتوانم بیاورسامان دادن به بیمه‌ها بهتر، رفرنت پزشک، انتظیم کنم. خب انتظیم‌گری انجام نمی‌دهند و بعد سر عضو جامعه نظام پزشکی خراب می‌شود.

مثل این است که شما در انوبانی آنقدر مالع کار گذاشته‌اید که طرف می‌تواند حرکت کند، بعد می‌رود جاده فرعی پیدا و حرکت می‌کند. بعد شما می‌رود یک پلاک از فرد را می‌گیرید که چرا در برگراه نمی‌رود. حالا من نمی‌گویم ایمان اطاعه از فرد را نگیرید. مسئله این است که شما فقط فرد فقط پلاک را فرد را می‌گیرید اما یک آن کسی که آن همه موانع در این برگراه گذاشته تا در نهایت قابل استفاده نباشد نمی‌گیرید و با او کاری ندارید. در تعیین تعرفه‌ها قانون واقعی را اجرا نمی‌کنید، بعد مردم که به بیراهه می‌روند، می‌گویند باید بقه آن پزشک را بچسبید. خب چرا قانون را اجرا نمی‌کنید در تحت تعرفه سال‌های سال است که به تحلف عمده در کشور انجام می‌شود. چرا رسانه یک بار یقه آن گران‌ها را نمی‌گیرد که چرا این تخلفات را انجام می‌دهید.

آن سه تخلف چیست؟

اول اینکه قانون به طور واضح حتماً رسید گفته است مبنای تعرفه، قیمت تمام‌شده از تعامل منابع و مصارف. دوستان در شورای عالی بیمه صادق است. شما می‌گویید چرا قیمت تمام‌شده را هیچ وقت نمی‌بینند و محاسبه نمی‌کنند. ما تمام‌شده را نمی‌بینیم. چرا تمام‌شده را حساب کن و در بیمه بیاور و بگو این ۱۰هزار تومان قیمت تمام‌شده خدمات است اما من از اساس متامعیه، یک دو وابن رفرنس را می‌توانم بدهم.

اما آن قیمت تمام‌شده را حساب کن.

دقیقاً خیلی فرق می‌کند تا اینکه من آن مثلاً ۱۰۰تومان قیمت تمام‌شده است و اینجا نکن. کنید نادیده بگیرم و تمام منابع و مصارف را نمی‌بینند اما قیمت تمام‌شده را حساب کن و در بیمه بیاور و بگو این ۱۰هزار تومان قیمت تمام‌شده است. یعنی اگر من آن قیمت تمام‌شده را حساب کن و در بیمه بیاور و بگو این ۱۰هزار تومان قیمت تمام‌شده است، ما دو تا مسئله داریم. یک مسئله این است که شما در انوبانی آنقدر مالع کار گذاشته‌اید که طرف می‌تواند حرکت کند، بعد می‌رود جاده فرعی پیدا و حرکت می‌کند. بعد شما می‌رود یک پلاک از فرد را می‌گیرید که چرا در برگراه نمی‌رود. حالا من نمی‌گویم ایمان اطاعه از فرد را نگیرید. مسئله این است که شما فقط فرد فقط یقه آن فرد را می‌گیرید اما یقه آن کسی که آن همه موانع در این برگراه گذاشته تا در نهایت قابل استفاده نباشد نمی‌گیرید. خب